

Apr

EGLUTE

DECEMBER

1991

GRUODIS

EGLOTĖ

DECEMBER 1991 GRUODIS

TURINYS

- 1 ŠVENTĖ, O.M.
- 2 DOVANOS, Rytų Laumė
- 7 KŪČIŲ PASAKA, Raminta
- 13 KOKS PROTS?
- 17 JĖZAUS GIMIMAS, O.M.
- 21 TAUTŲ KALĖDŲ PAPROČIAI, Rimtas Rimas
- 20 LIETUVIŠKOS KŪČIOS, Baltija Udrytė
- 27 MŪSŲ DARBAI
- 30 1991 METŲ TURINYS

PIEŠINIAI

Viršelis — Eglės iš Lietuvos

Skyrių vinjetės: Danguolė Stončiūtė Kuolienė; Kitas iliustracijas piešė:

E. Mulolienė — 2, 4

A. Sruoginienė — 8, 9

R. Lapšienė — 3

J. Paukštienė — 14

A. Sutkuvienė — 6

N. Palubinskienė — 10, 11

V. Vijeikis — 25

EGLOTĖ: mėnesinis lietuviškas laikraštėlis vaikams išeivijoje. Išeina 10 numerių per metus; prenumerata — \$10.00. Atsiustą medžiagą redakcija taiso ir tvarko savo nuožiūra. *Eglutėje* spausdintų rašinių ar piešinių be redakcijos žinios prašom kitur nenaudoti.

REDAKCIJA: 12690 Archer Ave., Lemont, IL 60439.

Vyr. redaktorė — ses. Ona Mikailaitė.

ADMINISTRACIJA: Immaculate Conception Convent, Rte 21,

Putnam, CT 06260. Administruoja Danguolė Sadūnaitė. (Managing Editor)

LEIDŽIA: Nekaltai Pradėtosios Marijos Seserys, Putnam, CT.

RENKA IR LAUŽO: KOVAS Publishing, Cicero, IL.

LIETUVIŠKAS RAIDYNAS: Jonas Boguta.

THE LITTLE FIR: a magazine for children in the Lithuanian language. Published monthly except July and August. Yearly subscription \$10.00, single copy \$1.00. Published by the Sisters of the Immaculate Conception, Immaculate Conception Convent, Rte 21, Putnam, CT 06260. Printed by DRAUGAS, Chicago, IL 60629.

EGLOTĖ (THE LITTLE FIR) — USPS 169-200

Send address corrections to: Eglutė, I.C. Convent, Rte 21, Putnam, CT 06260

ŠVENTĖ

Dana Mikužienė

Snaigės šaltos, snaigės baltos
Krinta žemėn pamažu —
Dengia, puošia juodą žemę
Baltu kilimu gražiu.

Laukia, ruošiasi pasaulis —
Didi šventė tuojau bus.
Snaigės savo baltu grožiu
Išdabina medelius.

Ir šventų Kalėdų rytą
Snaigės saulėj sužibės —
Jėzaus atėjimą žemėn
Savo grožiu paminės.

PASAKŲ NAMELIS

DOVANOS

Rytų Laumė

Lauke snigo. Sigutė
žiūrėjo į krintančias
snaiges ir galvojo:

— Kalėdos arti, o aš
dar neturiu dovanų.

Ji atsisėdo ant kilimo
savo kambaryje. Atidarė
savo taupomą kiaulytę ir
išbėrė pinigus. Sigutė
suskaiciavo, kiek turi san-
taupų.

— Nedaug... — nusimena mergaitė. — Čia net nėra trijų dolerių, — atsidūsta ji. Krūvelė sidabrinių pinigų ir daug rudų centų nebuvo didelis turtas.

Sigutė labai nori visiems šeimos nariams nupirkti gražias dovanas Kalėdoms. Ji žino, kad tėtukui patiktų naujas kaklaraištis. Jis vis skundžiasi, kad neranda švaraus kaklaraiščio, kai reikia į bažnyčią važiuoti. Štai vienas buvo įlindęs į avižų košę, kitas — į sriubą. Kaklaraištis būtų puiki dovana tėtukui...

Sigutės sesutė Laurutė mėgsta piešti ir spalvoti.

— Laurutei galėčiau nupirkti naujų vaškinių spalvų. Ta dovana tikrai patiktų, — toliau mąsto Sigutė.

— O ką mamytei? Mamytei reiktų naujo, didelio sąsiuvinio. Jame ji galėtų daugiau įdomių pasakų surašyti. Tas pasakas jie visi drauge perskaito ir nutaria, kurias nusiųsti vaikų laikraštėliui "Eglutei".

Sigutė turi daug gražių norų, bet — trūksta pinigų. Už savo santaupas ji visiems dovanų nenupirks.

— Nesu turtinga, — galvoja mergaitė.

Susidėjusi savo pinigėlius į stalčių, Sigutė pradeda tvarkyti savo kambarį. Mamytė jau nekartą prašė, kad susitvarkytų prieš šventes.

Kampe prie spintos Sigutė atranda pintinėlę, kur buvo sudėjusi surinktus akmenėlius. Ji vasarą juos surinko pajūryje. Vieni buvo balti, apvalūs... Buvo ir gelsvų — kaip gintaras... Pats didžiausias buvo toks, kaip mergaitės kumštis.

Ir staiga jai šovė į galvą mintis. Ji galėtų ką nors gražaus nupiešti ant to didelio akmens. Jis tiks ant tėtuko rašomojo stalo, kur jo popieriai sukrauti. Akmuo juos pri-
laikys ir bus gražus pasižiūrėti.

— *Taip,
tai būtų gera
dovana! —
apsidžiaugė
Sigutė.*

Ji greit išsitraukė savo vandeninius dažus. Ant akmens nupieš saulę, jūrą, žuvėdras. Tėtukui bus linksma prisiminti atostogas prie jūros...

— O ką Laurutei? — klausia savęs Sigutė. Ji dairosi aplinkui, gal ras ką dovanoti sesutei. Ir pamato savo blizgantį sidabrinį plaukams lankelį. Tuo lankeliu ji pasipuošė baleto rečitaliui. Sigutė žinojo, jog Laurutei tas lankelis labai patinka. Ji vis prašo pasiskolinti, kai nori vaidinti baleriną.

— Gaila atiduoti, — vėl svarsto Sigutė. — Bet Laurutė būtų labai laiminga, gavus tokią dovaną...

Sigutė suvynioja lankelį į baltą šilkinį popierį ir suriša kaspinėliu. Užrašo vardą : LAURA.

— Jau turiu dvi dovanas! — džiaugiasi Sigutė. — O ką mamytei?

Truputį pagalvojusi, ji nutaria, kad mamytei patiktų, knygelė apie šeimą. Ji parašys ir nupieš visos šeimos portretus. Štai čia — Laurutės pirmasis gimtadienis... ir tėvelis su portfeliu... Čia mūsų namas ir šuniukas Mikis kieme...

Sigutė piešia ir piešia. Prie piešinių prideda žodžius. Ir taip susidaro net septyniolika puslapių. Ji suklijuoja visus lapus iš eilės. Savo knygelei padaro ir viršelį su pavadinimu: MŪSŲ ŠEIMA.

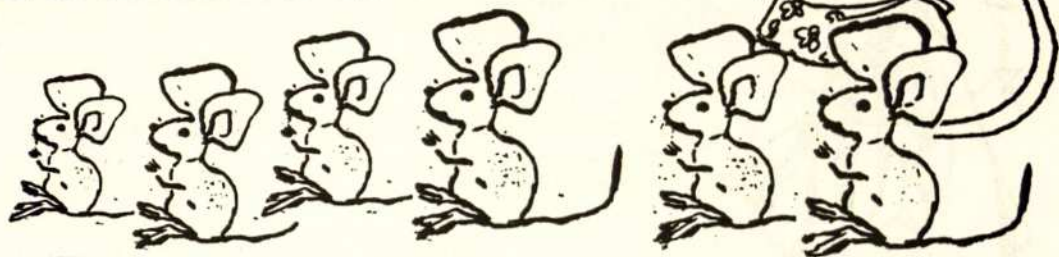
Pačiam pirmam lape ji įrašo: “Šią knygelę skiriu mamytei. Linksmų Kalėdų!”

Sigutė visas paruoštas dovanas surikiuoja ant palangės. Kaip gražiai jos atrodo! O savo pinigėlius ji nusineš į šeštadieninę mokyklą. Ten renka pinigus pirkti dovanas vaikams Lietuvoje — tokiems, kurie neturi nei tėvelių, nei namų.

Lauke dar vis sninga. Paukščiukams šalta ir liūdna. Sigutė atideda vieną pinigėlį. Ji su tėveliu vėl nupirks grūdų ir sėklų paukščiukams lesti. Sigutės širdy šilta ir smagu. Ji jaučiasi labai turtinga.

Kūčių PASAKA...

Seniai, labai seniai tolimoje Rytų šalyje gyveno pelių šeima. Pelytės pasidarė sau namus urve, kur niekas negyveno. Urvas buvo didelis ir kartais piemenys ten atvesdavo savo gyvulius. Ta šalis buvo kalnuota. Uolose buvo daug urvų, kuriuose nakvojo ir žmonės, ir gyvuliai, kai buvo šalta ar lijo.

Pelytės saugiai gyveno tame urve. Kai piemenys atvesdavo avis, joms buvo dar geriau — palikdavo šieno. Šienas šiltas ir smagu jame miegoti.

Vieną žiemos vakarą pelytė Katrytė, jos mamytė ir visi broliukai ir sesutės saldžiai miegojo. Naktį keisti garsai pažadino pelytę Katrytę. Ji buvo gudri pelytė ir tuoj suprato, kad tai kalba žmonės.

Vienas balsas buvo žemas, bet malonus. Kitas — labai švelnus. Tas švelnus balsas klausė:

— *Ar mes čia nakvosim, Juozapai?*

— *Taip, Marija, — atsakė žemas balsas. — Turime čia likti. Naktis šalta, o užėigoje vietos mums nėra.*

— *Nesirūpink. Čia mums bus gerai. Žiūrėk, piemenys paliko šieno.*

Tie žmonės toliau kalbėjo, bet pelytė Katrytė vėl užmigo. Ji pabudo, išgirdusi naują garsą. Tai mažo kūdikėlio verksmas. Katrytė nubėgo pas mamą.

— *Mamyte, mamyte, pas mus apsigyveno žmonės!*

— *Kas, vaikelį? Kokie žmonės? Ar piemenys sugrįžo?*

— *Ne, ne piemenys, mamyte. Aš girdėjau jų balsus. O dabar yra ir kitas balsas. Einam, mamyte, pažiūrėti. Aš viena bijau.*

Tyliai, tyliai
Katrytė su
mamyte pris-
linko ten, kur
buvo žmonės. Jos
pamatė aukštą
vyrą su barzda ir
jauną, gražią
moterį.

Jie abu
buvo pasilenkę
prie Kūdikelio,
kuris gulėjo
gyvulių ēdžiose ant šieno.

Katrytei buvo taip gražu į juos žiūrėti, kad ji sucyp-
sėjo, kaip tikra pelytė. Moteris pakėlė galvą ir apsidairė
aplinkui. Ji pamatė dvi mažas galvytes ir dvi ilgas uode-
gytes.

— Nebijokit, prašau arčiau, — pakvietė moteris Jos
vardas buvo Marija. Taip barzdotas vyras ją vadino.

— Kad mes tik pelytės... — prašneko pelytės.

— Šianakt ramybė ir taika mūsų žemėje, — prašneko vyras, vardu Juozas. — Šianakt visi mes draugai, vieno Tėvo vaikai.

Pelytės priėjo arčiau. Jos didelėm akim žiūrėjo į šienę gulintį Kūdikelį. Kūdikelis pravėrė akis. Jis pasižiūrėjo į pelytes ir nusišypsojo dangiška šypsena.

— Aš pakviesiu visą šeimą! — džiaugėsi Katrytė. Nubėgusi ji pažadino savo broliukus ir sesutes ir atsivedė. Pelytės ir peliukai susirinko prie Kūdikelio.

Pro urvo angą buvo matyti juodas, žvaigždėtas dangus. Staiga jis nušvito nuostabia šviesa — tarp visų žvaigždžių pasirodė viena labai didelė, labai šviesi žvaigždė. Rami naktis suskambo nepaprastais garsais. Kažkas giedojo:

“Gloria...”

Gloria...

Gloria...”

Nustebo Katrytė. Nustebo jos mamytė. Nustebo visos pelytės. Tai buvo dangiška muzika. Niekas nebuvo girdėjęs tokios giesmės. Pelyčių ausys gaudė kiekvieną gaidą.

Urvo angą užtemdė šešėlis.

— Kas ten? — nusigandusi sucypė Katrytė.

— Tik aš... — atsakė nedrąsus berniuko balsas. —

Aš vargšas piemenėlis. Mes laukuose ganėm avis, kai išgirdom nuostabią giesmę. Toks baltai apsirengęs žmogus mums nurodė čia ateiti.

Jis sakė, kad čia rasim edžiose paguldytą Kūdikį, kurį Dievas davė visiems žmonėms... Tuoju ateis ir kiti piemenys, bet aš greitai bėgau, nes norėjau būti pirmas...

— Prašom į vidų, — pakvietė Marija. — Nebijok, mes čia visi maži ir vargšai. Dievas tokius myli ir juos globoja.

Piemenėlis įėjo į urvą. Rankose jis nešė baltą avinėlį. Priėjęs arčiau prie Kūdikėlio, jis nedrąsiai pasakė:

— Tai dovana Tau. Nieko daugiau neturiu...

— Ačiū labai, — padėkojo Kūdikėlio motina. — Tavo dovana jam atneša daug džiaugsmo, nes tavo širdis gera.

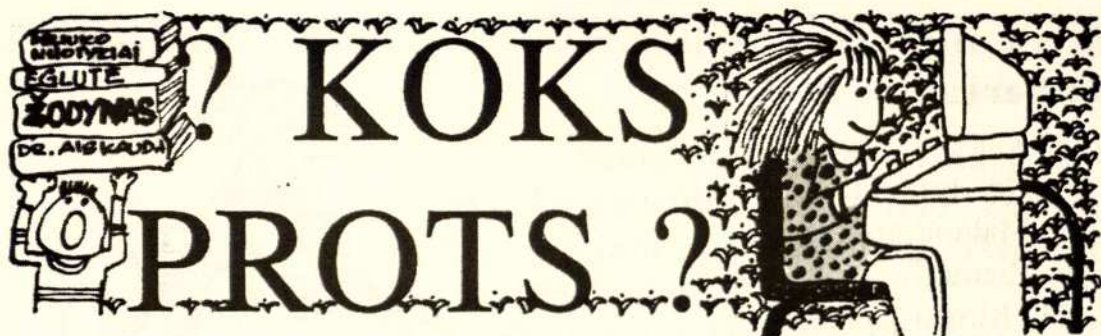
Kūdikėlis nusišypsojo piemenukui.

— Cyp-cyp-cyp! — džiaugėsi visos pelytės. — Kokia graži dovana!

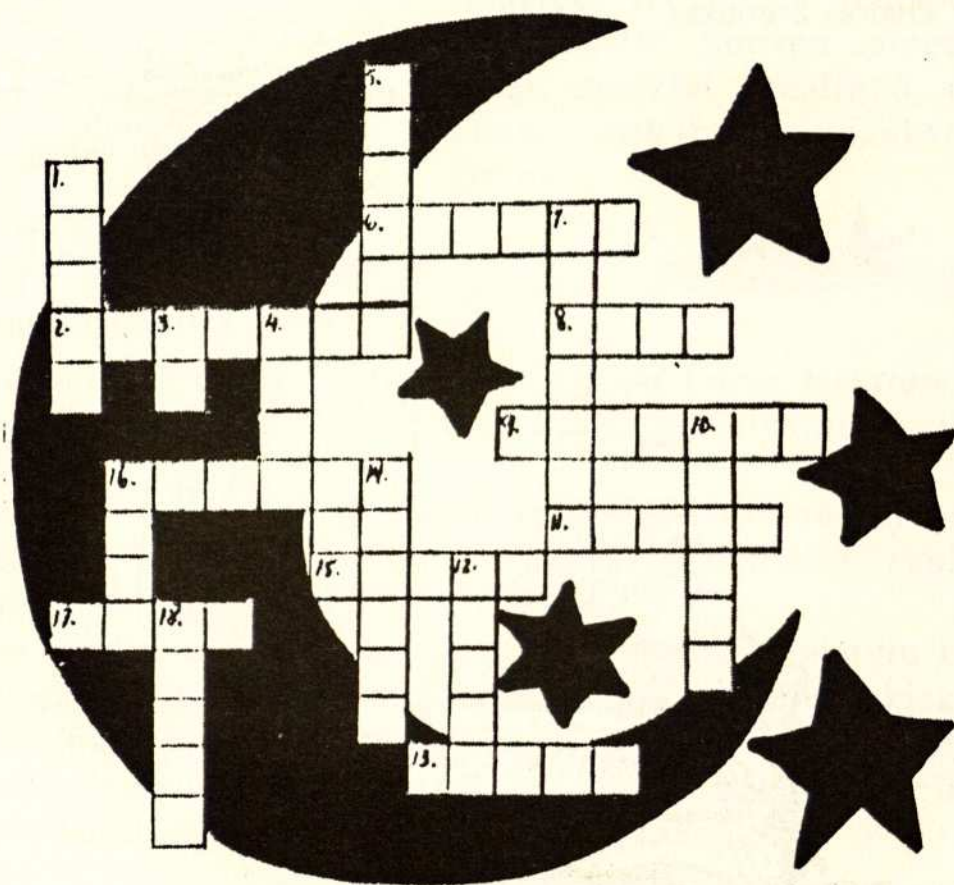
Pelytės buvo labai laimingos, kad jų urve gimė Kūdikėlis. Jos sužinojo, kad jo vardas Jėzus. Jam ir urvas nebuvo per prastas. Ir pirmi jo draugai buvo maži ir paprasti — pelytės, avinėliai ir piemenėliai.

Nuo tos nuostabios nakties praslinko daug, daug metų. Bet ir dabar žmonės pasakoja, kad Kūčių naktį tvarte gyvuli-ai kalba. Tai buvo Kūdikėlio Jėzaus dovana pirmiems savo draugams..

I. MĖNULIO KRYŽIAŽODIS

Skersai

2. Kas naktį šviečia?
6. Ne stora, laiba.
8. Malūne grūdus.....
9. Žiemą.....krenta.
11. Blogai jaučiasi.
13. Pikti žvėrys.....dantimis.
15. Negražusis ančiukas
pavirto.....
16. Paukštis, kuris dieną
miega.
17. Gudrus žvėriukas.

Žemyn:

1. Šalčiausias metų laikas.
3. Neigimo žodis.
4. Mergaičių žaislas.
5. Praktinė gyvulys.
7. Gyvulys, kuris laikosi prie
namų, yra
10. Paukštis, kuris kukoja.
12. Daug gyvulių, kaip avių.
14. Gėlė, iš kurios sėklų
daromas pienas.
16. Daržovė panaši į žirni.
18. Prie trijų pridėk du ir
bus.....

II MĪSLĒ:

Ar gali atspēti, apie kā šī pasaka kalba?

Senis burtininkas, vidury lauko atsistojš, mostelējo rankom, ir jam iš rankovių išskrido paukščiai.

Pirmiausia išskrido trys balti paukščiai. Tuoį pakilo šiaurys vėjas, atšalo žemė ir gilus sniegas ją apdengė.

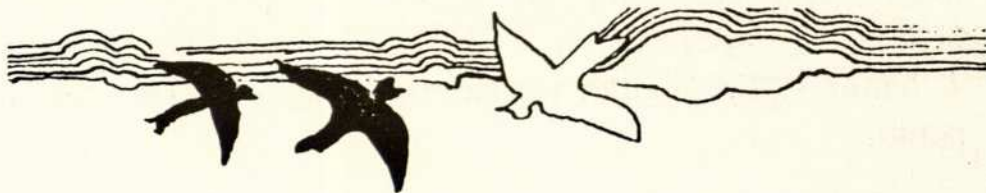
Senis vėl mostelējo ranka ir išskrido trys žali paukščiai. Žemė sušilo. Sutirpo sniegas ir ledai, medžiai sužaliavo, miškuose suskambėjo paukščių giesmės.

Burtininkas dar kartą mostelējo ranka. Dabar išskrido trys auksiniai paukščiai. Saulė ėmė kaitinti. Žolės augo, javai noko, gėlės žydėjo.

Senis ketvirtą kartą pakėlė ranką ir išskrido trys rudi paukščiai. Lietus sušlapino žemę, atvėso nuliūdusi saulutė, medžių lapai pagelto ir ėmė kristi.

Tie paukščiai, kurie išskrido iš burtininko rankovių buvo nepaprasti. Kiekvienas turėjo po keturis sparnelius, kiekviename sparnelyje buvo septynios plunksnelės, o kiekvienos plunksnelės viena pusė buvo balta, antra juoda. Paukšteliams lesinti burtininkui reikia 365 kviečių grūdelių.

III. KAS?

Šiems žodžiams trūksta pirmų trijų raidžių. Iš paaiškinimų, atspėk žodžius ir įrašyk raides.

1.	— — — KAS	Sekundės, minutės, valandos
2.	— — — KAS	Kur pinigai laikomi.
3.	— — — KAS	Neužaugęs žmogus.
4.	— — — KAS	Kas žvakėje tirpsta.
5.	— — — KAS	Ne vidus, bet...
6.	— — — KAS	Kur daug medžių auga.
7.	— — — KAS	Piktas žvėris.
8.	— — — KAS	Ko nėra.
9.	— — — KAS	Švelni medžiaga.
10.	— — — KAS	Kai sninga, dangus būna...

LAPKRIČIO GALVOSŪKIŲ ATSAKYMAI:

I. 1. Termometras arba oras. 2. Veidrodis. 3. lietsargis, 4. durų rankena, 5. kaminas. III. 1. Baravykas, 2. aitvaras, 3. rudmėsė, 4. alkana, 5. voras, 6. ylos, 7. kam, 8. ak, 9. s

IV Žodį LIETUVA piramidėje galima suskaityti 64 kartus.

GRUODŽIO GALVOSŪKIŲ ATSAKYMAI

Laikas, bankas, vaikas, vaškas, laukas, miškas vilkas, niekas, šilkas, pilkas.

Metų laikai, savaitės dienos.

Mėnulio kryžiažodžio atsakymai — Skersai: 2. mėnulis, 6. liekna, 8. mala, 9. sniegas, serga, 13. kanda, 15. gulbė, 16. pelėda, 17. lapė, Žemyn: 1. žiema, 3. ne, 4. lėlė, 5. asilas, 7. naminis, 10. gegutė, 12. banda, 14 aguona, 16 pupa, 18. penki.

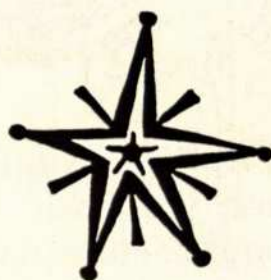

JĖZAUS GIMIMAS

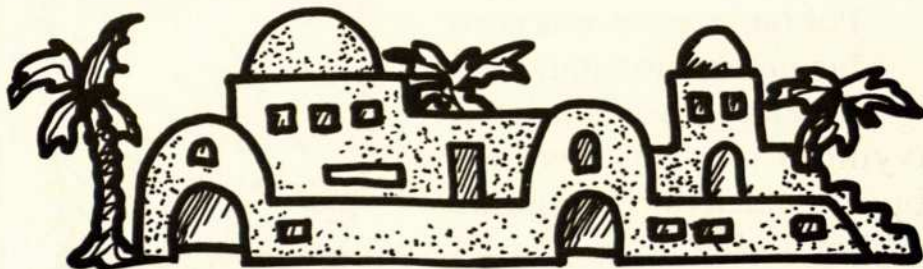
O. M.

KUR JĖZUS GIMĖ?

Jėzus gimė Betliejuje. Betliejus buvo vadinamas Dovydo miestu, nes karalius Dovydas ten gimė ir augo. Būdamas dar jaunas berniukas, Dovydas netoli Betliejaus ganė savo tėvo avis.

Marija ir Juozapas buvo iš Dovydo giminės. Romos imperatorius Augustas liepė visiems Palestinos gyventojams užsirašyti ten, iš kur jie yra kilę. Marija ir Juozapas turėjo keliauti į Betliejų. Tai buvo tolimas kelias nuo Nazareto, kur jie abu gyveno.

KODĖL JĖZUS GIMĖ TVARTELYJE?

Kai Marija ir Juozapas pasiekė Betliejų, ten jau buvo daug žmonių. Jie negavo vietos užeigoje. Todėl jie nuėjo į urvą, kuris buvo netoli.

Betliejų supa kalneliai, apaugę žole. Yra ir uolų, kuriose yra urvai. Piemenys ganė avis ir kitus gyvulius, o šaltomis žiemos naktimis juos suvarydavo į urvą.

Ten duodavo gyvuliams šieno ir patys ten nakvodavo. Žiemos metu Palestinoje (dabar tas kraštas vadinamas Izraeliu) sniego retai būna, bet yra gana šalta ir lyja. Tokiame urve nakvojo Marija su Juozapu. Ten Jėzus gimė. Marija jį suvyniojo į drobę, nes toks buvo paprotys, ir paguldė ēdžiose. Ėdžios sukaltos iš medžio sudėti šieną gyvuliams ēsti.

IŠ KUR ATSIRADO PIEMENYS?

Kai Jėzus gimė, pirmieji jį pasveikino piemenys. Jie netoli ganė savo avis, kai jiems pasirodė angelas ir pasakė:

— *Nebijokite! Štai
aš skelbiu jums
didį džiaugsmą,
kuris bus visai tautai.
Šiandien
Dovydo mieste
jums gimė Išganytojas.
Ir štai jums ženklas:
rasite kūdikį,
suvystytą vystyklais
ir paguldytą ēdžiose.*

Piemenys nuėjo į Betliejų, surado urvą ir *Jėzų* su Marija ir Juozapu.

KAS BUVO IŠMINČIAI?

Po kiek laiko Juozapą su Marija ir *Jėzumi* priėmė į namus Betliejuje. Iš Rytų atėjo trys išminčiai į Jeruzalę ir visų klausinėjo:

— Kur yra gimusis žydų karalius? Mes matėme užtekant jo žvaigždę ir atvykome jo pagarbinti.

— Jis turi gimti Betliejuje, — atsakė tie, kurie skaitė senas pranašystes Šventame Rašte.

Išminčiai galėjo būti žyniai iš Persijos. Jie žinojo apie žvaigždes. Piktasis karalius Erodas pasikvietė juos. Jis norėjo sužinoti, kas tas gimęs karalius. Jis sakė išminčiams:

— Keliaukite į Betliejų ir sužinokite apie kūdikį. Praneškite man, kad ir aš nuvykęs jį galėčiau pagarbinti.

Erodas nenorėjo kūdiko pagarbinti, jis norėjo jį nužudyti.

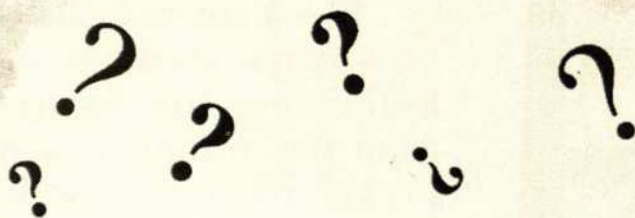
Išminčiai sekė nuostabią žvaigždę iki Betliejaus.

Ten jie rado
Jėzų
ir, parpuolę
ant žemės,
jį pagarbino.

Jie atnešė
Jėzui
karališkų
dovanų:
aukso ir kvepiančių
smilkalų bei miros.
Sapne įspėti
negrižti pas karalių
Erodą, jie kitu
keliu pasuko į savo
kraštą.

NORIU ŽINOTI

TAUTŲ KALĖDŲ PAPROČIAI

Rimtas Rimas

Įvairios tautos turi įdomių ir gražių kalėdinių papročių. Šie papročiai surišti su tautos istorija, jos tautosaka ir jos tikėjimu. Papročiai rodo, kaip tauta supranta ir švenčia Kristaus gimimą.

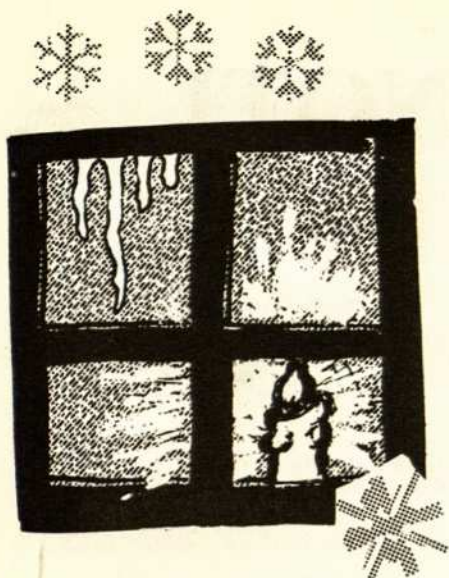
KALĖDOS AIRIJOJE

Daugumas airių yra katalikai. Jie nepuošia eglučių Kalėdoms. Airių mėgstamas kalėdinis paprotys išstatyti degančias žvakutes savo namų languose. Tą paprotį jie atsivežė ir į Ameriką.

Žvakutės languose airiams turi ypatingą reikšmę. Jiems primena sunkų jų tautos istorijos laikotarpį, kada Airiją valdė anglai. Katalikų tikėjimas buvo uždraustas ir katalikai, o ypač kunigai, buvo persekiojami. Kunigai tik slapta galėjo laikyti šv. Mišias žmonių namuose. Dažnai jie ateidavo naktį.

Kūčių naktį, šeimos, kurios norėjo, kad jų namuose būtų laikomos šv. Mišios, išstatydavo žvakutę lange. Taip kunigas žinojo, kad tuose namuose jis laukiamas.

Atėję į airių namus, britų kariai klausdavo:

— Kam ta žvakutė lange?

Airiai atsakydavo, kad žvakutė rodo, jog Marija su Juozapu bus priimti į jų namus, jei prašys nakvynės, keliaudami į Betliejų. Britai manė, kad tai tik taip sau toks airių prietaras. Tokiu būdu airiai juos apgaudavo, ir jie nežinojo, kad žvakutė lange turi ir kitą reikšmę.

Šis gražus kalėdinis paprotys išliko airių tautoje iki mūsų laikų. Airiai katalikai mums lietuviams rodė daug užuojautos, kai Lietuvos Katalikų Bažnyčia buvo komunistų persekiojama. Airiai padovanojo Lietuvai Marijos statulą, kuri dabar laikoma Šiluvoje.

UKRAINIEČIŲ KALĖDOS

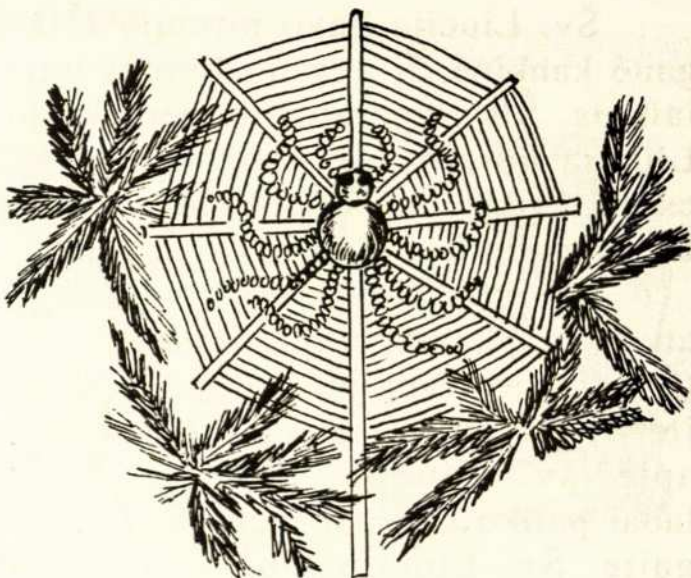
Ukrainiečiai, kaip ir mes lietuviai švenčia Kūčias. Ir jie turi dvylika valgių, dengia stalą šieniu ir dalinasi paplotėliu. Kūčių vakarienės metu visi kalba ramiu, maloniu balsu parodyti, kad šeimoje yra sutarimas ir meilė. Tik tada Dievas palaimins tuos namus Kalėdų metu.

Ukrainiečiai puošia Kalėdų eglutes šiaudinukais, kaip ir mes. Jie turi vieną labai įdomų eglutei papuošalą — vorą su tinklu. Jis kilęs iš tautosakos.

Ukrainiečių tautosakoje pasakojama, kad kadaise neturtinga šeimininkė

neturėjo pinigų nupirkti papuošimų savo vaikų eglutei. Pabudus Kalėdų rytą, ji nustebo pamačiusi, kad eglutė išpuošta voratinkliais, kuriuos ryto saulės spinduliai pavertė sidabru.

Ukrainietės šeimininkės prieš Kalėdas stropiai išvalo namus. Bet jei Kalėdų rytą namuose rasi voratinklį — tai yra laimės ženklas. Ir eglutės puošiamos vorais su voratinkliu. Jie padaryti iš šiaudų ir mažų karoliukų.

ŠVEDŲ PAPROTYS

Švedijoje Kalėdų laikas pasideda šventos Liucijos švente gruodžio 13-tą dieną. Tada vyriausia šeimos duktė pasipuošia balta suknele su raudona juosta. Ant galvos jai uždedamas eglės šakų vainikas su devyniomis žvakėmis. Kai kuriose vietose daroma ir eiseną šv. Liucijos garbei.

Šv. Liucija buvo pirmųjų krikščionybės amžių mergaitė kankinė. Ji gyveno Romos imperatoriaus Diokletiano laikais. Šis imperatorius persekiojo ir žudė krikščionis. Liuciją norėjo vesti pagonis vyras, bet ji atsisakė, nes esanti krikščionė ir priklauso Kristui. Ji pasirinko mirti, bet neatsižadėjo Kristaus.

Kai krikščionys misijonieriai atvyko į Skandinavijos kraštus (Švediją, Norvegiją, Daniją), jie vikingams papasakojo apie šv. Liuciją. Jiem labai patiko ši narsi mergaitė. Šv. Liucija tapo Skandinavijos jaunų mergaičių globėja. Dar būdami pagonys, vikingai šventė šviesos šventę maždaug tuo metu, kai buvo šv. Liucijos diena — gruodžio 13-tą. Tai yra trumpiausia ir tamsiausia metų diena, bet nuo tada dienos pradeda šviesti ir ilgėti. Žvakučių vainikas, išlikęs nuo pagonių laikų, buvo perkeltas į Liucijos šventę.

Šv. Liucijos švente prasideda kalėdinis laikotarpis. Kalėdos — Kristaus gimimo šventė, o Kristus yra pasaulio Šviesa. Kaip gražiai viskas rišasi!

Kalėdų rytą mergaitė, kuri buvo papuošta žvakių vainiku ir vaizdavo šv. Liuciją, turi prikelti visus šeimos narius ir juos pavaišinti kava ir pyragu.

LIETUVIŠKOS KŪČIOS

Advento laiku lietuviai pasninkauja, valo namus ir gamina valgius besiruošiant ypatingai kūčių vakarienei. Senovėje krikščionys susirinkę lauždavo duoną ir ją dalindavosi. Iš to kilo kūčių paprotys. Žodis “kūčia” apibūdina seniau valgomą avižų ir kitų grūdų mišinį.

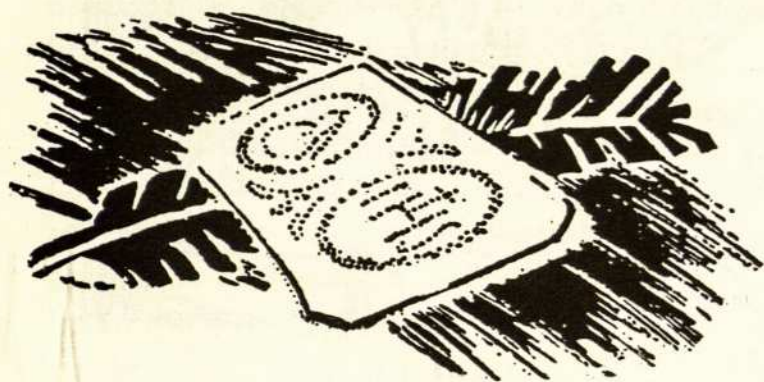
Visa šeima kūčių vakarą susirenka. Šis vakaras yra tylus ir paslaptingas. Lietuviai tiki, kad tą vakarą vanduo virsta vynu ir gyvuliai vidurnaktį prabilsta. Kūčių dieną namai išvalomi. Vakarienei ruošiami nemėsiniai valgiai, kurių yra dvylika.

Numeris dvylika mums primena dvylika Jėzaus apaštalų. Tie valgiai yra: sližikai su aguonų pienu, keptos žuvelės, žuvies pjaustiniai, marinuoti grybai, silkės su pomidorų padažu, marinuotos silkės su grybais, vaisinis kompotas, mišrainė, spanguolių kisielius, grybiniai pyragaičiai ir gira.

Stalas uždengtas balta staltiese. Po ja yra pakloja-

mas šienas, kuris mums primena Betliejaus tvartelį. Padengiami švarūs, paprasti indai. Kiekviena šeima palieka vieną tuščią lėkštę mirusiems. Stalą papuošia žvakėmis ir eglės šakomis.

Pirmajai vakarinei žvaigždei pasirodžius, prasideda Kūčių vakarienė. Šeimai susėdus prie stalo, tėvas praveda maldą. Po to visi dalinasi paplotėliais. Kūčių valgiai iškart ant stalo padedami, ir visi pradeda

vaišintis. Skubiai nieks nevalgo. Žmonės ramiai ir tyliai kalbasi.

Baigę valgyti žmonės burtus buria bandydami išpranašauti ateitį. Jie traukia skirtingo ilgio šiaudus iš po staltiesės pažiūrėt, kas ilgiausiai ar trumpiausiai gyvens. Taip pat skaičiuoja malkas, žirnius arba saldainius. Jei porinis skaičius, tai sakoma, kad bus vestuvės tais metais. Yra ir daug kitų burtų.

Tada šienas nuo stalo duodamas gyvuliams. Šiema paskui susirenka prie elgutės perduoti kalėdinius linkėjimus ir pagiedoti kalėdines giesmes ir pasikalbėti. Baigia vakarą dalyvaudami iškilmingose piemenėlių mišiose.

*Baltija Udrytė
Jackson, Michigan*

ŽIEMA

Žiema man labai patinka,
Šlapias sniegas visur limpa.
Visur balta ir gražu —
Visai į pasaką panašu.

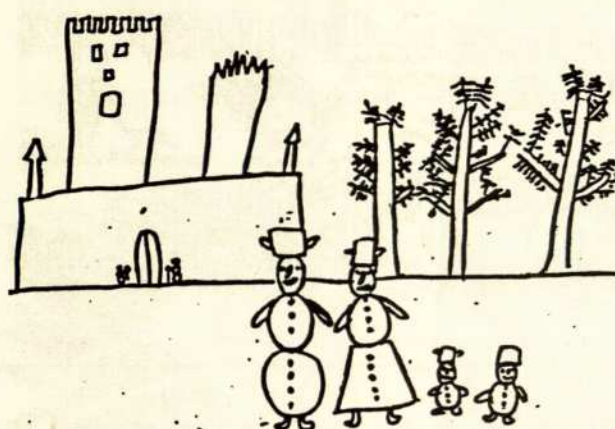
O, koks džiaugsmas mūs vaikų
Rogės leidžias nuo kalnų.
Sniego senis sulipdytas,
Juokas skamba iš čiuožyklos.

*Andrius Brooks
K. Donelaičio mokyklos mokinys
Čikagoje*

*Piešinys
Linos Jakubauskaitės,
14 m.
Iš Vilijampolės
Lietuvoje*

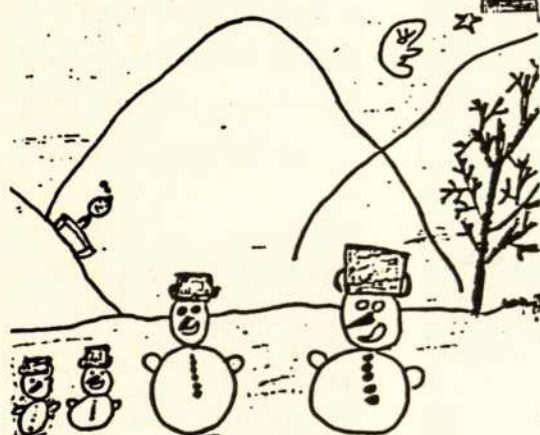
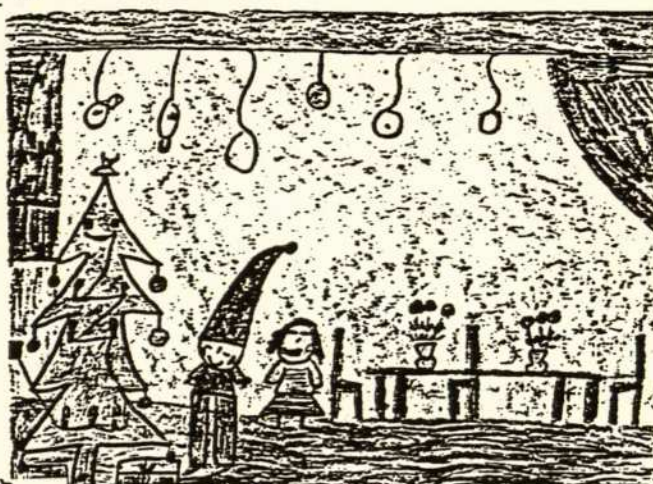
ŽIEMOS DŽIAUGSMAI

*SEINŲ (Lenkijoje)
Lietuvių mokyklos
I ir II klasių mokinių
piešiniai*

Romas Dabulis

*KALĖDOS
Silvija Jančiulytė*

Romas Lukoševičius

Rūta Akulionytė

ŽIEMA IR KALĖDOS

Žiemos kartais būna labai šaltos ir dažnai sninga. Vaikai mėgsta žaisti su sniegu. Jie stato sniego senius, tvirtoves, pilis ir ritinėja sniego kamuolius. Visiems smagu slidinėti ir čiuožinėti ant ledo.

Vieni gyvuliukai miega per ištisą žiemą. Paukšteliai išskrenda į šiltus kraštus, o tie, kurie pasilieka, tai labai kenčia šaltą žiemą. Vaikai pabarsto paukšteliams trupinėlių.

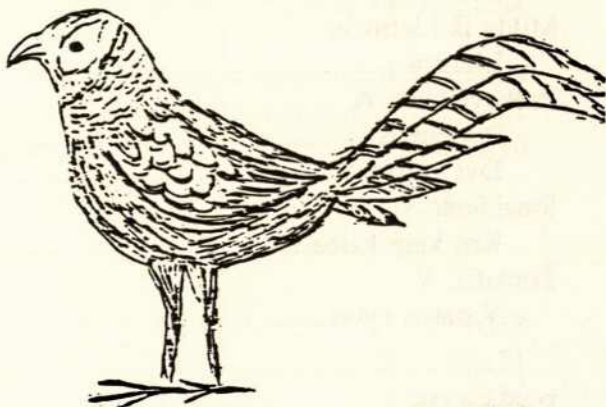
Visi vaikai ypatingai laukia Šv. Kalėdų ir Naujųjų metų švenčių. Tada prasideda žiemos atostogos ir gauna daug dovanų.

*Danisa Dambrauskaitė
K. Donelaičio mokykla
Čikagoje*

GAIDYS

*Vilija Pakalniškytė, 5 m.
"Žiburėlio" darželis Lemonte*

DEIMANTINIS FAZANAS
Eglė iš Lietuvos

1991 METŲ TURINYS

EILĖRAŠČIAI

	nr.	psl.
Abromaitienė, A.		
Sninga	1	3
Vestuvės.....	4	1
Aidas		
Velykos	3	1
Augienė, D.		
Katinėlis.....	6	16
Linksmuolė		
Ačiū, ačiū!	9	1
Mikailaitė, O.		
Kas?	5	1
Lietuvos vaikai	7	1
Mikužienė, D.		
Šventė	10	1
Milda iš Lietuvos		
Lietuva.....	2	1
Paškevičienė, A.		
Rudenėlis	8	1
Dvi varlytės	5	12
Smažienė, V.		
Kas kaip kalba.....	7	11
Šimaitis, V.		
Vasaros rytas	6	1

PASAKOS

Augienė, D.		
Pagaliau!	5	2
Butkienė, N.		
Pasaka	6	11
Lantuch, K.		
Plasnutė.....	6	8
Linutė		
Labanaktis.....	2	6
Mikailaitė, O.		
Diena ir naktis.....	8	8
Ponas Pingvinas.....	1	13

Rima ir Lina	7	16
Narūnė, J.		
Kai sugrįšim	2	2
Nazaraitė, E.		
Tigro dryžiai	7	2
Normantaitė, S.		
Kodėl tokia gera?	8	2
N.N. (iš Lietuvos)		
Petriukas	3	14
Pušelė		
Paklydo!	1	2
Radžius, A.		
Mindaugo kalavijas	6	2
Raminta		
Kūčių pasaka	10	7
Rimtas Rimas		
Gudruolis	3	2
Rytų Laumė		
Dovanos	10	2
Tamulaitis, V.		
Sugrįžimas	4	2
Tautosaka		
Ką padarė kregždė (liet.)	4	9
Šimtas zuikių (liet.)	9	2
Kuris gudresnis? (Brazil.)	9	10

DIEVO DRAUGAI

(pasakojimai iš Šv. Rašto)

Du broliai	1	18
Nojus	2	21
Abraomas	3	21
Juozapas ir jo broliai	4	18
Mozė	5	19
Pranašas Samuelis	6	18
Karalius Dovydas	7	20
Du geri žmonės	8	23
Jonas Krikštytojas	9	17
Jėzaus gimimas	10	17

I GAMTĄ

Kai sninga	2	25
Kiškiai šoka (O.M.)	3	6

Kregždė (O.M.)	4	12
Žuvų gyvenimas	6	26
Įdomūs gyviai (R. Rimas)	7	18
Ar moki kačių kalbą?	8	28

MŪSŲ LIETUVA

Lietuviška duona (R. Rimas)	1	22
Vytautas Didysis (O.M.)	2	8
Lietuvos pašto ženklai	4	22
Aš mačiau Vilnių (O. M.)	5	14
Muzika, daina ir Lietuva	7	26
Ar Lietuva tikrai laisva?	8	15

NORIU ŽINOTI

Įdomūs faktai	1	25
Kodėl ažuolas? (Gilė)	3	26
Velykų salos paslaptis	4	24
Keisti i įdomūs dalykai	9	7
Tautų Kalėdų papročiai (R. Rimas)	10	21

IŠ ARTI IR TOLI

Laiškai — 1,31; Kas įvyko kovo mėn. — 3,28;
Lietuviai mini Darių ir Girėną — 9, 26.

KOKS PROTS?

1 — 15; 2-14; 3-30; 4-15; 5-24; 6-22; 7-13; 8-11; 9-13.

PELYČIŲ JUOKAS

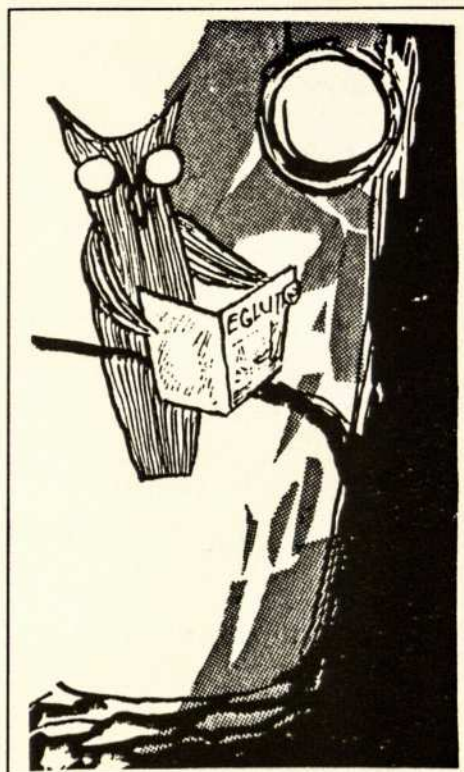
1-33; 2-32; 3-33; 4-33; 6-33; 7-33; 8-31; 9-33; 10-33.

*VISIEMS SKAITYTOJAMS
BENDRADARBIAMS IR DRAUGAMS
LINKSMŲ ŠV. KALĖDŲ
IR SVEIKŲ NAUJŲJŲ METŲ
linki "Eglutė"*

BUS LIŪDNA BE "EGLUTĖS"

***Laikas užsisakyti
kitiems metams —
\$12.00***

***Kviečiam "Eglutę"
užsisakyti:***

1. **Savo šeimai:** jei vyresni vaikai išaugo, perveskit jaunesniems
2. **Močiutės anūkams:** puiki dovana bet kuria proga — ir Kalėdoms!
3. **Giminėms Lietuvoje:** vaikai mielai skaito Eglutę; ji duoda tautinį ir krikščionišką auklėjimą.
4. **Lituanistinių mokyklų mokytojos savo klasei:** jums duos medžiagos pamokoms.

Prenumeratos mokestį siųskit tiesiog "Eglutės" administracijai: 600 Liberty Hwy, Putnam, CT 06260 arba perduokit redaktorei ses. O. Mikailaitei, 12690 Archer Ave., Lemont, IL 60439.

ALp 17
Pas. Lit. Institutas c/o D. Velicka
5620 So Claremont Ave
Chicago IL 60636

Immaculate Conception Convent, Rte 21, Putnam, CT 06260

92.789, 84